

различни букви на край на коренъ-тъ си — *серъски*—*вмѣтки* и по туй тѣ требва да образуватъ спорѣдъ разлика-та на тѣзи крайни въ коренъ-тъ букви и различни класи. Така је н. пр. Г. Момчиловъ направилъ съ глаголитѣ: щъ, щъ, віъ, гніъ, знаѫ пеъ (стр. 68). тѣ съ основно групирани въ юдиж класъ; само жално че Г. Момчиловъ не отишълъ подалекъ. Тѣзи глаголи, колко и че съ въ юдиж класъ по крайни-тѣ приставки въ коренъ-тъ требва да се раздѣлятъ още и въ различни н. пр. дѣлове съ сички-тѣ глаголи: *коишто безъ никакъвъ серъска приставка окончанія-та си при корена*. Така, групирани въ юдиж н. пр. I. класа, тѣ требва да образуватъ още 7 дѣла. Въ 1. дѣль н. пр. ще дойдатъ глаголитѣ, които иматъ на край въ коренъ-тъ си: *д*, *т*: *бодъ*, *плетъ* (стр. 70, 75); въ 2 дѣль опези глаголи, които иматъ на край въ коренъ-тъ си *з*, *с*: *вѣзъ-ж*, *несъ-ж* (стр. 75); въ 3-ти дѣль онѣзи глаголи, които иматъ на край на основа-та си: *б*, *п*: *гребъ-ж*, *чрѣпъ-ж* въ 4-ти дѣль онѣзи глаголи, които иматъ на край въ коренъ-тъ си: *г*, *к*, *х*: *могъ-ж*, *текъ-ж*, *врѣхъ-ж* (стр. 75); въ 5-ти дѣль идатъ онѣзи глаголи които иматъ на край въ основа-та си: *А*, *ИКъ-ж*, *амъ-ж* (стр. 69), *емъ-ж* (стр. 93); въ 6-ти дѣль онѣзи глаголи, които иматъ на край въ основа-та си самогласни: *и*, *у*, *а*, *ѣ*; *биль*, *чунъ*, *знаѫ*, *лѣнъ* (стр. 68); въ 7-ми дѣль онѣзи, които иматъ *р*: *мр.* (стр. 70).

16. Глаголи-тѣ: *рынъ*, *гынъ*, *евнъ*, *гаснъ* (стр. 75) пошто иматъ на край на основа-та си *нъ*, требва да образуватъ особиж н. пр. II. класа Г. Момчиловъ је това и направилъ.

17. Глаголи-тѣ: *умѣнъ*, *здравѣнъ*, *белъ-ж* (стр. 69), *лѣтъ-ж*, *видъ-ж*, *горнъ*, *врѣхъ* (стр. 80) пошто иматъ на край въ коренъ-тъ си буква *ѣ*, требва да образуватъ особенъ н. пр. III. класъ, а не да се групиратъ съ *купъ-ж*, *трѣши-ж*, *гасъ-ж* (стр. 80), *играѣ* (стр. 69), защото тѣзи глаголи иматъ други серъски въ корена си *и*, *а*. Пошто пакъ и тѣзи глаголи съ *ѣ* (на край на основа-та си) съ отъ два строя: юди задръжаватъ *ѣ*-то въ сички-тѣ врѣмена, като н. пр. *умѣнъ*, а юди не, като *видъ-ж*; то и тѣ спорѣдъ туй требва да се подѣлятъ въ два вида: въ пръви дѣль н. пр. ще дойде *умѣнъ*, а въ 2-ри дѣль *видъ-ж*.*)

18. На странѣ 18 глаголи-тѣ: *ской*, *варък*, *служж*, *точж*, *ажж*, *врѣшък*, *молък*, *мыслък*, *хранък*, Г. Момчиловъ је турнѣлъ въ юдиж класъ. Тѣй и требва. Защото и тѣзи глаголи пошто иматъ на край на коренъ-тъ си *и*, требва да се групиратъ въ юдиж н. пр. IV. класъ. За поясно разумѣніе ще кажемъ, чи тѣзи глаголи ся различаватъ отъ глаголи-тѣ, такожде на край въ коренъ-тъ си съ *и*, изложени на стр. 68, а и по горцѣ въ I. класъ подъ 15, дѣль 6-ти, рѣкохъ различаватъ се по туй; че прѣдъ приставкъ-тѣ си въ коренъ-тъ иматъ или течни съгласни: *л*, *и*, *р*: *моли*, *мири*, *гони*; или зѫбни: *т*, *д*: *плати*, *води*, или *устни*: *б*, *в*, *п*: *губи ба-*

* Тука ще дойдатъ и глаголи-тѣ на които серъска-та *а* стоя вмѣсто *ѣ*: *стоia*—*стоъж*, *тръча*—*тръчъ-ж*, *врѣска*—*врѣштъ-ж*, *боia*—*боъж*; които пакъ отъ той строй задръжаватъ *а*-то и въ сегашно врѣме, тѣ ще отидатъ въ особенъ надлежиж класъ. Такъвъ је глаголъ н. пр. *бѣгамъ*, *викамъ*.